

ligesaa stærkt som de mindre Lønnede. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde, at det var 5,000 Embeds- og Bestillingsmænd, som efter hans Forslag vilde faae Tillæg, men se vi nærmere paa den Opgjørelse, som findes i Folkethingets Betænkning af 11te Juni, vil det ses, at 3,000 af de Embeds- eller Bestillingsmænd, der skulle faae Dyrtidsstillæg, have en aarlig Lønning af henholdsvis 300, 500 og 700 Kr.; hvilke Bestillingsmænd det er, der lønnes med saadanne Lønninger, veed jeg ikke, men da de ere meget lavere end den aarlige Arbejdsfortjeneste for en simpel Arbejdsmand her i Kjøbenhavn, som i 1872 blev konstateret at være 800 Kr., kan jeg ikke antage, at disse Lønninger repræsenterer Andet end en større eller mindre Wiindtægt ved Eiden af andre Indtægter, og derfor forekommer det mig, at det maa siges at have fuldt saa megen Interesse, at de, for hvem Statens Lønninger er Hovedindtægten, faae Tillæg deraf, som at de, for hvem disse smaabitte Lønninger maa antages kun at repræsenterer en Del af deres Indtægt, faae det meget ringe Tillæg, som vil kunne falde paa dem. Det kunde vel ogsaa omvendt siges, naar det ærede Medlem peger paa de 5,000 Embeds- og Bestillingsmænd, der ville faae Noget, at det Antal, der vil blive udelukket, ikke er saa stort, at det kan have en virkelig finansiell Betydning. Men dertil er for mig en Hovedbetragtning, som maa gjøres gjældende. Dersom Forholdet var det, at der kun var Tale om Lønningsforholdene i dette enkelte Finantsaar, kunde maaske den Betragtning, det ærede Medlem har, have havt nogen Vægt hos mig; men jeg kan ikke se rettere end, at, naar vi have et Lønningsudvalg, der arbejder saa langsomt, at det i en Samling paa 10 Maanedes af omtrent et Dusin fremsatte Lønningslove ikke har naaet at gjøre Indfiling om, hvis jeg huffer ret, flere end tre, og deraf kun at bringe een i en saadan Stikelse, at den har kunnet gennemføres, ser jeg ikke, at der er stor Udset til, at man i den næste, forhaabentlig betydelig kortere Samling, vil kunne naae at faae de resterende Lønningslove førte igjennem. Der kan gaa 1, 2 og 3 Aar, inden det lykkes; dette Spørgsmaal om Lønningsstillæg vil saaledes komme op Aar efter Aar. Nu kan det ganske vist siges, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds henvendte til os, at det stod til os, om vi vilde modtage, hvad der blev budt. Men dersom vi først vare gaaede ind paa det Princip, at vi modtog, hvad der bydes, selv om det er nok saa Lidt, fordi det dog var bedre end slet Intet, kunde det let hændes, at de, der nu glæde sig over efter den foreliggende Lønningslov at faae noget Lønningsstillæg, næste Aar vilde blive ligesaa fluffede som de, der nu udelukkes. Jeg har ikke

stort Haab om, at der paa et saa fremrykket Stadium som det, hvorpaa denne Samling nu finder sig, skulde kunne komme et tilfredsstillende Resultat ud af denne Sag. Men jeg betragter ikke Sagen som opgiven. Kan den ikke bringes til et tilfredsstillende Resultat nu, maa det være Finantsministerens Sag og efter min Mening hans Pligt at gjenoptage Sagen, naar vi atter samles, for at forsøge at føre den igjennem paa en saadan Maade, som kan siges at være stemmende med Embedsstandens Interesse, naar denne opfattes paa en forstandig Maade, ogsaa fra selve Samfundets Standpunkt; thi det, det gjælder om, er dog — da det, som sagt, ikke gjælder om et enkelt Finantsaar, men praktisk vil komme til at gjælde for flere Aar — at man fastholder, at det er i Samfundets velforstaede Interesse, at Lønningerne blive satte paa en passende Maade, og det forekommer mig, at det Folkething, der ved Finantslovens Vedtagelse har erkjendt, at der for Skolelærernes Vedkommende ingen Anledning var til at komme bort fra det isjor tilstaaede Tillæg, neppe nu kan beslutte, at der for Statens egne Embedsmænd gaas bort deraf. Jeg kan derfor ikke Andet end bestemt tilraade mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Ændringsforslag. Hvilken Skjæbne Loven derefter vil faae, lægger jeg i Diebliffet mindre Vægt paa, fordi jeg altsaa ikke betragter det, der nu sker, som en endelig Afgjørelse af denne Sag, men mener, at, finder den ikke sin Løsning i denne Samling, vil den finde den i en kommende.

Tauber: De Principer, som den sidste ærede Tale indlod sig paa, kan jeg gjerne overlade til den ærede Ordfører at udbattere med ham. Jeg skal kun minde det ærede Medlem om Et, nemlig, at der er ikke Tale om at borttage noget Lønningsstillæg, som de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænd have, men der er kun Tale om, hvorvidt man vil give dem et, som de ikke have, og hvortil de ikke have nogen som helst Lovmæssig Ret. Der foreligger efter min Opfattelse lige ringe Aarsag dertil for de høiere og for de lavere Lønnede Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende. Jeg behøvede ikke at høre det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) for at vide, at han ogsaa nu har sluttet sig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg kan jo læse det i Betænkningen; der staar jo, at det er disse tre Herrer, hvorefter det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er den ene, til hvem det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har sluttet sig. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem, at, fordi han har fundet det rigtig nu at stille sig paa Standpunktet af Folkethingets Vedtagelse ved 3die Behandling, deraf